

ПРОТОКОЛ

№ 447

гр. Пловдив, 22.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Стефани К. Черешарова

Сложи за разглеждане докладваното от Велина Ем. Антонова Наказателно дело за възобновяване № 20225000600447 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:15 часа се явиха:

Осъденият Ж. Д. Г. се явява лично с и адв. С. Ч., за което днес се представя пълномощно.

В залата се явява и адв. Е. К., определена за служебен защитник на осъдения Г. от АК- Пловдив, с тяхно писмо изх. № 3374/2022 от 09.11.2022 г.

АДВ. К.: Запозната съм с материалите по делото. Имам готовност да поема защитата на Ж. Г..

ОСЪДЕНИЙТ Г.: Не желая да ми се назначава служебен защитник. Ще бъда защитаван от упълномощения от мен защитник - адв. С. Ч..

АДВ. К.: Моля за препис от протокола от днешното съдебно заседание.

С оглед заявеното от осъдения Г., се освободи адв.К. от съдебната зала. На същата да се предостави препис от протокола от днешното съдебно заседание, след изготвянето му.

АДВ. Ч.: Моля да дадете ход на делото.

ОСЪДЕНИЙТ Г.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, предвид на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото от съдията докладчик.

РАЗЯСНИХА се на страните правата по чл.274 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам отводи.

АДВ. Ч.: Нямам отводи.

ОСЪДЕНИЯТ Г.: Нямам отводи.

С оглед становището на страните, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

АДВ. Ч.: Уважаеми въззивни съдии, подадено е подробно искане, обосноваващо както правен интерес, така и наличните предпоставки за възобновяване на наказателното производство, по което е сключено споразумение и подзащитният ми е признат за виновен.

Съвсем накратко, за едно и също деяние спрямо Г. са наложени две идентични наказания. Първото е заповед на ***, с което е наказан за изолация от 10 дена, другото е споразумение. Налице пълен идентитет за деянието, за което се наказва Г.. Тоест, нарушен е принципът „non bis in idem“. Тоест моля да приемете, че с оглед факта, че заповедта на *** предхожда воденото наказателно производство и Г. е изтърпял наложеното му наказание, че молбата е основателна и да възобновите производството. В тази насока, относно наличието на пълния идентитет, е и съдебната практика. Мога да цитирам решение № 99/2016г. на Б. апелативен съд, постановено по наказателно въззивно частен характер дело № 105/2016г., касаещо идентичен случай.

ОСЪДЕНИЯТ Ж. Д. Г. (за лична защита): Съгласен съм с казаното от адв. Ч.. Нямам какво да добавя.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, аз считам, че искането за възобновяване е неоснователно и моля като такова, да го оставите без уважение. Съгласно тълкувателно решение № 3/2015 г. във всеки конкретен

случай правоприлагащият съд преценява дали има идентичност между двете производства. Тоест, вие сте съдът, който трябва да прецени. Затова считам, че решението на Б. апелативен съд, посоченото от колегата, е необвързващо за вас.

Считам, противно на защитата, че в случая не са налице трите критерия „Е.“. На първо място считам, че има несъпоставимост между санкциите, предвидени в ЗИНЗС и в Наказателния кодекс. В НК за престъплението по чл. 297, ал. 1 НК е предвидено наказание до 3 години „лишаване от свобода“, докато за дисциплинарното нарушение е предвидено до 14 дни изолация в наказателна килия.

Освен това, санкцията да бъдеш лишен от свобода означава изолиране от обществото и престой в място за лишаване от свобода, докато изолацията в наказателна килия е дисциплинарно наказание, което се налага само на лишени от свобода и промяната в техния начин на живот не е толкова драстична. Действително условията са малко по-тежки, отколкото в обикновените затворнически килии, но в края на краищата съвсем различно е един затворник да бъде изолиран в наказателна килия и съвсем друго е едно лице да бъде наказано с наказание „лишаване от свобода“. Втората санкция е значително по-строга, тъй като се касае за тотална промяна в начина на живот на лицето. Затова считам, че критерият „Е.“ за вида и тежестта на предвиденото в съответните норми наказание в случая не е изпълнен. Другият критерий – характерът и естеството на нарушението, в тълкувателното решение е посочено, че нормите трябва да имат неограничен кръг адресати, а не да са наложени към група със специален статут. Считам, че нормата на ЗИНЗС е насочена към група със специален статут и затова считам, че този критерий не е налице.

А първият критерий, той е изключително общ и съответно в тълкувателното решение се казва, че трябва да се преценява дали първият критерий е налице, като се анализират следващите два. Иначе първият критерий е чисто формален. Едното се води престъпление по НК, а другото се води дисциплинарно нарушение по ЗИНЗС, като дисциплинарите нарушения са няколко, не само това, за което е наложена санкция на лишения от свобода в случая.

Освен всичко изложено, ви моля да оставите искането без уважение,

като приемете, че не са покрити критериите „Е.“. Освен това, ще ви моля да обърнете внимание, че по делото няма доказателства, че тази заповед на *** не е била обжалвана пред административния съд и съответно, ако е била обжалвана, дали същата не е била отменена, каквото право е указано в самата заповед на лишения от свобода – че има право да я обжалва по административен ред. В случай, че същата е била обжалвана и отменена, то тогава би се получило да няма нито едно наказание за това изключително сериозно деяние. Предвид всичко изложено, ви моля да се произнесете.

АДВ. Ч. (реплика): Първо, ако въззивният съд смята, че въпросната заповед, с която е наложено дисциплинарно наказание, не е влязла в сила, ще моля да възобновите производството и да изискате съответната справка от З. - С., тъй като този въпрос е съществен за преценката ви следва ли да се уважи искането за възобновяване или не, ако са налице критериите „Е.“.

Колкото до изложените от колегата съображения, същите са залегнали именно във въпросното решение на Апелативен съд – Бургас и са коментирани, вкл. относно това какво е производството - дисциплинарно или наказателно. В цитирания от мен съдебен акт изрично е посочено, че преценката дали е налице идентичност за наложеното наказание, т.е. дали то е наказателно или дисциплинарно, Европейският съд, когато е разглеждал делото Г. от 1975 г., е приел, че лишения от свобода не могат да бъдат лишени от правото им по чл.6 от Конвенцията и че принципите, които са заложили в „делото Е.“, са приложими и за лишения от свобода.

В случая характерът на обвинението е за едно и също, т.е. налице е бягство, което е наказано както по силата на Наказателния кодекс, така и по силата на въпросната заповед, тоест е налице въпросната идентичност. А доколкото е налице т.нар. „наказателен характер“, тоест това, което прокуратурата подробно разви, именно в цитираното от мен решение е коментирано, че по делото Е. и К. срещу Обединеното Кралство, Европейският съд е подчертал, цитирам решението, че при лишения от свобода, наложени на жалбоподателите, има презумпцията, че обвиненията срещу тях са наказателни по смисъла на чл. 6 от Конвенцията, което може да се обори по изключение и само, ако тези лишени от свобода биха могли да не се смятат за чувствително ограничителни. Също е коментирано, че настаняването в наказателна килия само по себе си изключително много

ограничава съществуващото до момента, макар и в условията на лишаване от свобода, свобода на наказаното лице. Така че ви моля да приемете, че искането е основателно и да го уважите, като прецените, че следва да се възобнови производството.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ Ж. Д. Г.: Моля да се възобнови делото. Справедливост искам.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 09:29 ч.

Председател: _____

Секретар: _____